

Так само несправедливим був і другий закид, здійснений товариством жінок в часі місячної науки (!), мов то оно неспосібне (?) до ведення дівочого Інститута. Ті самі, що під кожним зглядом примірно виховують свої власні діти, не є спосібні виховувати чужих — а чому? бо товариство жінок в Станиславові не хотіло довше признавати протекторату галапасів над собою. Треба знати, що те саме товариство як довго було під обухом таких «славних» педагогів як: Качуники, Гриці, Семіонові та другі кацапські головачі, було навіть дуже спосібне, аж коли нараз — дякувати Богу — повіяло в товаристві народним духом та оно стало «неблагодійним», тоді зачались спитати всілякі громи на товариство жінок. Дивує нас тільки, що і Василянські проповідники дали надуті ся кацапськими клеветами.

Державна рада.

Засідане розпочало ся чверть на дванадцяті. Президент палати г-р Фетер присвятив горячу згадку пам'яті посла Горжича і повідомив палату про зложені мандату пос. д-р Ендерсом та про знесені виїмкового стану в Триєсті.

По відчитанню внесень та інтерпеляцій президент міністрів

д-р Кербер

відповів на інтерпеляцію бл. п. Горжича в справі визначення герско-дармштатским правительством суму 200.000 марок на цілі австрійського шульферайну. Д-р Кербер заявив на підставі автентичних інформацій, що ця вістка є неправдива і є заперечено в урядовій, дармштатській часописі.

В справі видаляюваня славянських студентів з Німеччини, відповів д-р Кербер на підставі інформацій міністерства заграничних справ, що такого розпорядження зовсім не видано. Ця фальшива вість повстала з сеї причини, що в адміністративній дорозі видалено з Шарльотенбурга 34 молодих людей за те, що належали до тайних товариств (а не з огляду на їх народність). Між видаленими було лише 5 австрійських підданих.

Відтак палата приступила з дневного порядку до дальшої

бюджетової дискусії

іменно розділу бюджету міністерства просвіти про промислові і фахові школи. По промові референта пос. бр. д'Ельверта, пос. Брдлік зразу по чеськи, відтак по німецьки обговорював недостатки чеських промислових шкіл і жадав основаня промислової школи в Будивичах. Пос. Сігмунд полемізує з попередником, твердячи, що Німці уважають бюджет лише средством слявізації Австрії за помочю основуваня славянських шкіл.

По чеській промові пос. Кратохвіля заявив слово пос. кн. Ліхтенштайн і обговорюючи недостатки фахових шкіл, жадав основаня другої промислової школи у Відні. Пос. Гофман-Велінгоф звернув річ на голосоване в цілейській справі, яке назвав провокацією всіх австрійських Німців. Обурене Німців не мине скоро. Льояльне їх поведене, яке уможливає дальше ведене парламентарних нарад, не управляє до дальших провокацій яким бесідник уважає бюджет, котрий не містить нічого корисного для Німців.

Тепер заняв слово

д-р Кербер про ситуацію

і заявив, що правительству найбільше залежить на тім, щоби не появилася нова хмара на парламентарнім виднокрузі. Цілейську справу можна оцінювати з двоїчої точки: з точки голосованя на посліднім засіданю і з точки істнованя рівнорядних славянських клас в цілейській гімназії.

Справедливим є твердене, що кожне правительство може до якогось ступіня впливати на вислід голосованя в якійсь справі. При внутрішній борбі меж великими парламентарними сторонництвима, яка нераз доводить до насильних вибухів, язичком вага, рішаючим про вислід, є дрібні фракції. Ані всі німецькі сторонництва, ані всі славянські сторонництва не творять більшости. Рішене остає в руках дрібних фракцій, які прилучають ся до сеї, то до тої народної групи. Однак тут вплив правительства устає, бо як-раз в критичних хвилях сеї сторонництва питають ся, які користи можуть вийти для них, або які шкоди з прилуки до тої чи сеї групи, комбінують, чого можуть побоюватися в будучині, а чого надіяти ся і після того примінують своє поведене.

Давнійше завжди збували ся компроміси народних сторонництв з фракціями, які не належать до сеї самої народної групи, але прилучили ся із прихильности для спільних інтересів.

Се власне змінило ся тепер зовсім. Нині якась національна пристрасть овановує сторонництва і звертає ся прямо ворожо проти всіх, що не належать до того самого племені. З сеї причини правительство не може промостити дороги до компромісу.

Компроміс народних сторонництв був би спасенім і не зраджу зовсім тайни, коли скажу, що під національним миром розумію як-раз компроміс усіх великих сторонництв, який дозволить розвій усіх народностей. Коли се стане ся, будемо дуже вдячними, бо для правительства є приятнішим обовязком підпирати розвій всіх народностей, чим стояти на сторожі, аби національна борба не перемінилася ся у національну війну.

Як справи укладають ся, коли правительство без повновасти від сторонництв старає ся завести національний компроміс, виявило ся найліпше в цілейській квестії. Не думаю, аби котре небудь сторонництво було вдоволене з дальшого ходу сеї справи.

Богато важнішою, чим голосоване над резолюцією г-р Штірґа видає ся мені сама цілейська справа, яка вже кілька разів доводила до острих конфліктів. Коли би сю справу схотіли уважати такою, якою она є: культуральною квестією, а не політичною, тоді не тяжко би знайти розв'язане. Наукові заведеня, як такі, не є ніколи предметом спору.

Однак тому, що рівнорядні класи цілейської гімназії повстали від знаком національної борби, конфлікт заострює ся і робить сю справу предметом безнастанної, пристрасної борби меж Німцями, а Славянами. Виравді я не вірю, щоби Словінці хотіли звідтам урядити побідоносний похід прогив Німців, але не могу сперечати ся з Німцями, коли они в те вірять.

Отже на кождий случай, належить найти форму, аби сему зарадити. Хочемо поважно приступити до усуненя цілейських клопотів, але так, що Словінці при сїм не потерплять.

Надію ся, що сеї виводи дали достаточне вяснене про будуче поведене правительства, яке з витичної лінії своєї політики не дасть звести ся. Так само і мій товариш д-р Пентак не робить сего з певностию, і з певностию не хотів сего вчинити своїм голосованім против резолюції г-р Штірґа. Від нас всіх, що засідаємо тут на міністерській лаві, є далекою думка про боротьбу.

7)

ОЛЕКСА КУЗЬМА.

ДИВАК.

І розпочалась горяча дискусія над формою, в якій має вийти протест. Серед хаосу помпачичних фраз та окликів вирізнялись дві гадки. Одні обтавали за тим, щоби вислати сейчас телеграму з виразом погорди, другі веліли уложити протест і оголосити його з підписами по часописях. Друга гадка знайшла перевагу.

— Прошу о годос! — промовив Молот. — Після мого погляду така скотина як Тарабанович не достойна, щоби для нього укладати протести. Для нього буде найвідповіднішою заплаатою пощочина. В тій цілі пропоную вибрати двох дужих людей, котрі-б при повороті Тарабановича заждали на нього на двірці і показали йому намацально, що ми діти козацького роду.

— Славно! — закричав Політило — то ще найліпша форма. Ставлю лише незначну поправку до сього внесеня. Вибрані делегати мають сейчас удати ся до Чернівців і там на місці зробити сатисфакцію цілій молодежи. На делегатів пропоную Молота і Обуха.

— Підіймаюсь! — сказав Молот і потряс п'ястками у́ воздусі.

— Звертаю увагу товаришів — заговорив Боровик — що вже запала иньша резолюція, отже ваш проект до нічого.

— Начхати на вашу резолюцію, она мене не обявляє! Я зроблю те, що мені совість диктує. Я сам набю по морді Тарабановича.

По тих словах Молот нарядив капелюх і виїшов, сьпіваючи півголосом:

Душу, тіло ми положим
За нашу свободу,
І покажем, що ми брата
Козацького роду!

Дакевич подивляв Молота, його сильний, буйний, безоглядний індивідуалізм, дбаючий передовсім о власну волю.

— Баба з воза, коням лекше буде — сказав півголосом Боровик і зробив за відходячим Молотом у воздусі знак хреста.

— А тепер товариші, підписи, підписи! Протест уложити байка, головна річ підписи! Тепер нас тут з трицятка, до завтра стягнемо ще з сотку. Грімкий буде протест! І товариш Дакевич не відмовить нам свого цінного імени. Правда, га?

Дакевич не сподівав ся такого звороту, тому на разі не знав, що мовити.

— Дасте свій підпис, га? — наставав Боровик і підсунув пів аркуша паперу.

— Не дам!

Всі видивились на Дакевича як на якийсь незвичайне явище.

Боровик усміхнувся саркастично.

— Чи вільно спитати, чому?

— А вам багато на тім залежить?

— О скільки потрібно знати, як вас назвати маю.

— А так, то оцаджу вам труду і признам ся, що не належу до жадної партії. Що-ж до протесту, то уважаю його дуже глухим подвигом.

— Добродію, витолкуйте ся із свого висказу!

— Дуже радо. Після мого погляду чоловік, що опинив ся делегатом в народній місії, не мусить переставати бути собою. Він повинен задержати свою думку, свою волю, свою силу.

Передовсім індивідуальність і честь для неї! То одно.

— Дуже цікавий, що друге.

— Друге те, що така оданиця повинна підпорядкувати собі людське окруженє і ніяк не піддати ся під панованє голов безбарвних та тісних. Лиш такі сильні одиниці можуть бути творцями життя.

— Даруйте, добродію — перебив Боровик — але ваше балаканє що найменше безличне!

— Там мене не переконаєте, панцю! Впрочім я ще не скінчив. Я рішучий противник цілковитого віддаваня себе уподобаням і смакови суспільности. Чоловік тоді теряє свою богату, повну натуру і стає опісля цілком безбарвним, що не має нічого сьвітови сказати. А моїм ідеалом сила, могутність так ума як і інстинктів. Взяне одного і другого зазначеним з гори шаблоном затроєє самі жерела життя, ослаблює енергію, самостійність...

— Стара філософія еґоїзму! — кликнув дехто.

— Ні — перебив Боровик вже сердито — се моральний упадок говорить із сього чоловіка! Хто ставить добро одиниці понад добро суспільности, се пропаща людина.

— Чому-ж я для суспільности передовсім маю ділати? — питав Дакевич тремтячим голосом.

— Чому? Ха, ха, ха! То питає... Треба мати любов, безмежну любов, а заразом співчутє до людскости, до всіх терплячих і пригноблених. Розумієте чому?

— Любов? співчутє? Даруйте, панцю, але се найнерозумійші, найшкідливіші інстинкти в людській душі. Я не зношу співчутя, милосердя, як щось понижаючого наше достоїнство, ослаблюючого нашу волю, спиняючого розвиток нашої підприємчивости, убиваючого сьвідомість самостійної сили та віру у неї. Се по-

Промовляв ще пос. Ротер, який полемізував з Гофманом що-до мнимого фаворитованя Галичини та з Сапігою що-до іспитів з релігії при maturі, яких вислід не може дати доказу моральної вартости абітуріянта.

По промові пос. Льовера перервано дискусію і замкнено засіданє о 8. год. вечером Слїдуюче нині о 10. год. рано.

Пора відновити передплату!

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Іларіона, Стефана; рим.-кат. Езехіїла. — В п'ятницю: гр.-кат. Марка епископа; рим.-кат. Лвона папи.

— **ВПрєсєвь.** Митрополит Шептицький виїхав вчєра до Відня. З поворотом відвидить монастир в Добромилі, де відбудє великопостні реклекції і по 8 днях поверне до Львова.

— **3 Наукового Товариства ім. Шевченка.** Засіданє філїологічної секції Наукового Тов. ім. Шевченка буде дня 10. с. м. в четвер о год. 6. вечером з таким порядком: 1) В. Гнатюк: Угровські дух. вірші. 2) Біжучі справи.

— **3 Товариства ім. Котляревського** у Львові. Засіданє Виділу відбудє ся в четвер дня 10. с. м. о 7. год. вечером в льокалі «Руської Бєсїди».

— **Священники підгаєцього деканату** зібрані на соборчнку в Латвинові дня 27. марця вислали на руки Є. П. Митрополита меморіал до Римської Курії в звєних церковних справах. Під прошенєм підписали ся всі священники сєго деканату.

— **3 Гусятини.** В четвер дня 10. цвєтня с. р. відбудє ся в Гусятині в салї п. Кавалка аматорскє представлєнє народної драми в 4 дїях Льва Лопатинського «До Бразилїї». Початок о 7. год. вечером.

— **П. Іван Труш,** звєний наш артист-малєр, виїхав до Італїї, щоби там малювати краєвиди.

— **Клопоти критика.** Станиславєскому критику (І. П.), видко, мусїли досолити артисти руського театру, бо пише в послїдній своїй критиці в «Дїлі» такі справедливі замїтки: Наші справозданя, щирі і правдиві, пєють кров директорови (наче «Jupiter tonans»), і деяким артистам — вєї она звикли до постїйної підлєстної хвалєбї. Не вжє-ж мусить один Русин другому вїчно тумана пускати?! Одна добродушна артистка «пише пїсьмо» і «просить дуже», щоби єї імєя з під мого «пера» бїльше не виходило... Яка отвертїсть! От коби можна так всїляким мїністрам, полїтикам, дипломатам, послам, ученим, навїть пануючим особам і т. д.,

коби і они здобули ся на таку отверту добродушнїсть супротив прєси і журналістів! Вєї они мали би сьвятий супокїй; великий намордник наложено би репортерам, газети не мали би о чїм писати і вернули би ся ті «давні добрі часи»... Але нї, таки буде імєя дотєпної артистки «виходити з під пера», як не з під мого, то з під нїнших!

— **Твердолюбна інтерпретация.** В рескрипті мїністерства просьвіти що-до прав руської мови на львівськїм унїверситетї, «Галїчанїн» добачив важний для себе здобуток в отсїм: «унїверситет не подлежат краевой шкільной радї, которая приняла для школ фонетическое правописание, можно будет письма і прошения в сенат писати орфографически».

— **Демагог.** В своїй газетї під чудною назвою «Анхїриет», издаваній в Чернівцях, виписав п. Осип Шнитко статю на сїм стовцїх друкї — про себе самого. Коли вжє ся безличнїсть, щоби загалови торочити стїльки самому про себе, може здивувати, то до найвисшого може обурити спосіб, в який згаданий демагог відносить ся до других людїй, знаєх і заслужених на нивї народної праці. Навївши в своїй статї «рабїна кагалу, приятеля єзуїтів» д-ра Смалє-Стоцького і «пьяшого кагальника» посла Єротея Пігуляка, «кагальника кума Омєляна», сєб-то інспектора Поновича і др. Лакомея (Ос. Маковєя), ось як відзиває ся до них сєй Шнитко:

«Виж кагальники знайте і раз на завше собі ось що запамятайте: Нєхай вас буде тїлько, як пїску (чого не допусти Боже!) у морї, нєхай би ви повстїкали ся як собаки, нєхай би ви в борбі зі мною чїпали ся чого сами хотїли, навїть вербової сухої гілякцї, то я вам кажу отверто, публїчно, просто з моста, що вас анї кришки не бою ся, що буду вас цїлою силою нищити, бо уважаю вас скїнченими лотрами, хрунями, зрадниками народу, бо вами до глубини моєї душі погорджу, бо для вас, як для рафінованих лїзуїтів, як спїдлених до кости очайдухів, не маю і не можу мати нїчо нїьше, лиш погорду».

Тим низьким способом полює Шнитко на популярнїсть і — пренумерату буковинського селянства, а свою махіявєльску роботу називає шумно «службою для правди і народу!»

— **Вїсти з американської Руси.** Америк. «Свобода» зїбрала на фонд нашої академічної молодїжи разом 751.78 долєрів (3758.90 К).

Асекураційне товариство «Руський Народний Союз» мав при кінци лютого с. р. 15.328.75 долєрів (76.643.75 К).

— **Підмінована Росія.** Німецкі часописи доносять сензацийні вїсти з Росїї. Ostdeutsche Rundschau пише, що по замкненю редакції часописи «Россія» за обиду царської родини, почала появляти ся тайна періодична часопись «Записки». В кождїм числї «Записок» находит ся статї проти нїнїшнього устрою Росїї. Полїция

слїдить за редакторами, друкарнею і за кольпортерами, але надармо: «Записки» неначе невидимо дістають ся до рук публїки, яка їх горячково розхоплює. Як давнїше льондонський «Колокол» діставав ся на бюрка цїлої царської родини, так само «Записки» читають вєї від найнизшого сторожа до самого царя. Нєрав можна почути, як межї царськими дворянами розмовляють на теми порушенї в «Записках». В послїднім числї сєї газетки порушено справу Грїма. Автор пише про ню ось як: «Що зробив полковник Грїм, се готовий зробити кождий чиновник військовий чи цивільний. В державї, що є приватною власностю одної особи, нема мїсця анї для почутя обовязку. Де нарїд не має нїяких прав, мусить панувати перекуїство. Кождий чиновник був би рад продати свої папєри так, як се зробив полковник Грїм. Російський мужик каже: «Чорт побери вєї ваші папєри; они й так не вєрта фунта ключа; коли приїде до війни, ми мусимо їх припечатати власною кровїю». А російська інтелїгенция думає собі: «Чим бїльше буде зрад, тим лїьше; тим скорше настане переворот».

— **Істория 95. полку піхоти.** 95. п. п., який прибув з Станиславова до Львова на мїсцє 24. п. п., є одним з наймолодших полків в Австрїї. Єго утворено в 1883. р. з 15, 24. і 41. баталїонів піхоти, з доповняючою командою в Чортковї. Сєй полк є імєни генерала кавалєрїї Йосифа Родаковського, а полковником єго є п. Амїліо Фаччіолї-Грїманї. Орхєстра 95. п. п. складає ся з 60 музикантів і тїшила ся в Станиславові незвичайною славою. Вїлоги сєго полка є амарантово-червонї.

— **Демонстрацію проти мін.** Каляя устроїли дня 3. с. м. у Віднї студенти Сербї, Болгарї, Словїнцї і Москалі за те, що онодї арештовано на границї боснійско-турецької депутацию могамєдам до султана. Демонстранти зїбрали ся перед боснійським мїністерством при ул. св. Івана і вигукували, поки не розїгнала їх полїция, причїм не обїйшло ся без арештовань.

— **Страшна подїя.** Контрорист Лям у Віднї перешоудив онодї в полудне через улїцію так нещасливо, що дістав ся межї два вози, з котрих один, віз склеповий, їхав в одну сторону, а другий, віз перевозовий зі всїлякими скринями та пакунками, в другу сторону. Оба вози минали ся так близько, що для чоловіка межї ними не було вжє мїсця, і они майже живцем роздерли Ляма. Один віз вирвав єму тїло з грудай і роздер шню так, що аж вирвав гортанку, а другий подер скїру на гребтї, повиривав тїло з мяса та поломив кости на хребтї. Ляма, лєдвї ще дихаючого, відставлено до шпиталю.

Вїсти господарскї, промисловї і торговельні.

— В ресєтрі стоваришенє заробкових і господарчих вписано при фірмі «Народна гостинница»

чуваня, які треба не виховувати, не розвивати, а протївно — подавляти та нищити всїми зависимими від розумних людїй средствами! Натомїсть підношу ненависть, але глибоку, щиру ненависть на перше мїсцє!

Дакевич розумів, що говорить рєчі для них несподїванї, непонятні, що вєї дивлять ся на нього як на божевїльного, але й чув в душі щось неясного, немов скриту утїху із викликаної ситуації.

Усїмїхнув ся і говорив дальше:

— Не вїрите, правда? Бо студїюєте Марксєв, Лясалєв, Кавтєских, слїдите за дїяльнїстю Бєбєлєв, Жорєсєв, Дашинських, обурюєте ся над несправедливїстю буржоазїї, визиском капїталїстїв та фабрикантів, горячите ся над гнетом мїлїтаризма... О, ви нечуванї поступовцї, революціонєри, перед якими сьвіт дрожить! А що буде з вашими «принципами» по кількох лїтах, коли опустите унїверситет та станете розглядати ся за декретами? Замкнете їх обережно до шуфляди, а самї підете там, куди пішли вєї ваші попередники, — на службу тїй самїй буржоазїї, тим самим капїталїстам, тому самому мїлїтаризмови... Будете боронити несправедливого подїлу богатства, приватної власности, визиску праці, будете конфїскувати так само газети, домагати ся підвисненя злочинцям карї та апелювати до висших інстанцій о строгїйший вимір справедливости... Так, будете розпинати ся за єствуючими порядками, часто навїть ревнїше, чим родовитї буржоазники, бо схочете з колишнїх Марксєв, Лясалєв та Кавтєских порядно собі покрити... Бо з таких людїв зложити кращу суспїльнїсть від теперїшньої нїяк! З проповідуваної нивї патєтично «любоби до всїх терпячих та пригноблєних» не зостанєть ся у вас на нюх табаки, бо тої любови у вас тепер нема, бо ви філістри, резовєри, бо ви ко-

медїанти, чорт би вас побрав! Бавите ся у великих поступовцїв тому, що се в модї, а гудите житє та удаєте песимїстїв, бо вас давлять лякерки, або скимить вам «кацєнїмер» після нічної гулянки. Ви борїтє за ідеї? Раби, трусливі раби житя, теплого, ситого, солодкого!... Я показав би вам нїьше житє, правдивє житє, яке навчило би вас проповідувати не ідеальну любов, не якєсь снївчутє, але, повторяю, ненависть, безмежну ненависть!

Загнав ся в скраїнїсть, пізнавав се добре. Мїня деяких товаришїв зраджували або іронїю або нетаєний намір висїмїяти його погляди. Тому з тим бїльшою безпощаднїстю рїшив ся їх дальше виявляти.

В ту-ж мить узрїв перед собою Сьвітлика і втерив відразу усю звязь своїх гадок, збив ся цїлковито з толку.

Сьвітлик йому дуже не подобав ся. Та рівнобїжна зморщина, що уложила ся по обох боках уст до саркастичного усїмїху, має в собі тїлько злоби... А ті очи дивлять ся на нього так згїрдно, зухвало...

Дакевич набрав в одній хвилї певности, що Сьвітлик думає про подаровану мошновку. Дїйсво. Ось глипнув хитро по товаришах, немов порозумїваючись з ними. Ось-ось скаже: Дакевич, то всьо бляга! Вчєра ти голосив так само, що не любиш снївчутя, а протє милостивно від мене приняв. Дакевич, не блягуй, бо товаришї про те знають!

Чув, що кров збїгаєсь йому до голови, вєски бють голоснїше, в очних яминах робить ся тепло. Він тратить рівновагу духа, гадки бурять ся, виломлюють ся з під правил лєогїки...

А Сьвітлик вжє отвїрає уста, щоби забрати голос...

— Се не бляга, ось вам доказ! — крикнув

Дакевич дико і шпурнув мєшонкою Сьвітликови в очи.

Перєраженє і типїяна... Лиш кілька монет покотило ся з лоскотом у другий кут комнати.

Сьвітлик зловив ся долонєю за лице. Коли хвиля болю проминула, протер очи немов з просєня і промовив бїльше здивованим, як обурєним голосом:

— Гї, схамєни ся! Чого хочєш?

— Хочу, жадаю і приказую, щобиєсь дав менї спокїй! Відчєпи ся від мене, не перєслїдуй мене своєю ідіотичною опїкою! А ви, шановні добродїї, коли вжє про всьо знаєте, приймїть до вїдомости, що вас загалом уважаю нарванцями і капустяними головами. Вирочїм не обходите мене анї за пів шєлога.

Збїрав ся до відходу, коли нараз посипались, як з мїшка, прїзвища: скотина, надлюка, нїкчемна креатура і т. д.

Вжє в дєрєх відвернув ся і промовив голосом повним ненависти:

— Черєдо людєка! Плюнув бим тобї в лице, як би у тебе була одна голова. А так можу вам хїба виразити мою найглибшу погорду.

В тїй хвилї являєть ся перед ним Боровик і серед галасу жадає в імєни всїх товаришїв сатисфакції.

— Ти, розбїшако! — кричав тимчасом один з членів — я научив би тебе смирности, але занадто шаную свою долоню.

Дакевич водив очима по розгуканїй товпї і промовив твердим голосом:

— Не бїйте ся, поєдинку не приймаю.

— Галає подвоїв ся.

— Отже оголошуємо вас людиною без чєсти!

— Се менї байдуже.

(Дальше буде).

стотаришене зареєстроване з обмеженою порукою, що на відбутх дня 10. січня 1902 загальних зборах ухвалено зміни §§ 3, 37, 50 статута, і що предметом підприємства стотаришене є тепер також приймати до корисного обороту від членів капітала за умовленим опрорцентованем, потрібні до веденя інтересів товариштва.

До реєстру для товариштв заробкових і господарских вписано в Перемишлі товариство «**Народний Дім в Мостисках**», товариство зареєстроване з обмеженою порукою, котрого осідком місто Мостиска. Цілю товариства є піднесенє зарібку і господарства своїх членів через: 1) закупно і продаж недвижностей, будованє домів і посередництво в тихже; 2) уряджуванє і веденє у власнім заряді і на власний рахунок в міру увисканих, де треба, відповідних концесий; а) готелів, заїздних домів, гостиниць, реставрацій, шинків, каварень і т. п.; б) магазинів (зсіпів) збіжа, насіннє і інших землеплодів. 3) посередництво в підприємствах під П. наведених; 4) занимає ся торгівлею, доставою і посередництвом в тихже; 5) приймає грошей до обороту за опрорцентованем; 6) уділюванє позичок. — Членами заряду є: о. Лев Левицкий парох в Мостисках; др. Стан. Помавський, лікар

міський в Мостисках; Захарія Скварко, властитель реальности в Мостисках; а заступниками членів заряду є: о. Стеф. Кмицикевич, парох в Годинах; о. Йосиф Круликовский, парох в Долгомостисках; Стефан Врицкий, господар в Пакоєсти.

Телеграми.

Берно (швайцарске), 9. цвітня. В дискусії над законом про цлову тарифу відкинула народна рада 76 голосами проти 19 внесенє, яким уповажнює ся союзу раду по урліві речинця нових торговельних договорів, або, коли би они показали ся неможливими до переведеня, без предкладаня народній радї установити нову тарифу з низшою оплатою.

Льондон, 9. цвітня. Цлові власти в усіх англійских портах одержали порученє, не впускати ніяких товарів вільних від цла. Се відносить ся не лише до будівельного дерева, але й до всіх інших товарів, що доси не підлягали цлу.

Брукселя, 9. цвітня. На початку засіданя палати послів президент кабінету Смет де Наєр предложив, аби в будучім тижни палата заняла ся ревізією конституції. Внесенє прийато.

Льондон, 9. цвітня. Тутешні дневники висказують вдоволєнє з увільненя Круцінгера та називають его хоробрим героєм Бурів.

Рим, 9. цвітня. Дневник Tribuna обговорюючи положєнє в Альбанї, заявляє, що Італія зовсім не думає розширити свою територію на другу сторону Адрийского моря. Італія є лише сеї гадки, що евентуально, коли би не повело ся здержати заколоту в Альбанї, можна Альбанію лишити для Альбанців. В сій справі повинна Австрія і Італія порозуміти ся з собою.

Петербург, 9. цвітня. Після остатних вістий стан здоровя Толстого значно поліпшив ся.

Вроцлав, 9. цвітня. Коло Катовиць арештовано двох російских висших офіцерів, підозріних о шпигунство. Близших вістий про се покищо нема.

„Тревоги автора і видавчика“ (гумористична подія з натурі)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего **30 сот.** (з поштовою пересилкою 35 сот.).

„ТОВАРИШ“ ілюстрований календар на 1902. рік.

Ціна 1 кор. без пересилки поштовою; з пересилкою о 10 сот. більше.

Замовляти у Сєня Горука у Львові, площа Домбровского ч 1.

„ТОВАРИША“ можна набувати також у всіх Філіях «Народної Торговлі».

Читайте! Читайте! Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоб в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано семи днями найдешевший збірник сих творів п. з. „**ПОЕЗИЯ Т. ШЕВЧЕНКА**“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейских класиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем **2 кор. 30 сот.** на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВИТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Русин

з державним іспитом з рахунковости і практикою шукає місця бухгалтера або касєра при руській фінансовій інституції. Потрібну кавцію може сейчас зложити, а надто жертвує 100 К на народну ціль, яку вкаже ся інституція, при якій петент найде посаду.

Близша відомість в редакції «Руслана».

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „**ГЕРМАНА**“ ул. Сєнішна.
Нова величава і сензаційна програма!
від 1. до 15. цвітня 1902.

При співучасті військової музики 15. п. п.
1) **5 Augora**, чудовні діти на роверах. 2) **Штучний чоловік Gillo**, містичний автомат, який списує гадки видія і малює портрети. 3) **Профєсор Gauthier** з Парижа стинає голову жєнциї. 4) **5 сестер Wanton**, англійскі акробатичні дансерки. 5) **Trio Resca**, шпортова сцена. 6) **The Adoifis**, гра дітей в огороді. 7) **Paul i John Pierrot** в подорожі. 8) **Brothers Bachus**, ексцентричні муриви. 9) **Les Henry**, valse merveilleuse. 10) **Коптюшок** в американськїм біоскопі.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і сьвята два представленя. Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

МУРОВАНІЙ ДІМ

з офіцинами, садом і огородом
в **БЕРЕЖАНАХ** (ч. 4. побіч ставу)
продам сейчас за 4.000 зр.

Зголошеня приймає Редакція «Руслана».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Складайте свої ощадности в Дністрі!

Дністер Товариство взаїмного кредиту, стотаришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10 дім «Просьвіти»

Дністер приймає вкладки щадничі і опрорцентує їх по 4% від ста. Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К 53 с. на 1.063 книжочках.

Дністер уділяє своїм членам позичок на векселі і скрипти за інтабуляцією або при відповідній поруці на 5½% і 1% додатку на кошті адміністрації. Сплату позичок розкладає «Дністер» догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член забезпечений в «Дністрі», від огню. Уділ членський виносить 50 К, висповє 2 К. Уділє вплачені по день 31. грудня 1901: 81.169 К 37 с. Членів було: 2.006. Стан позичок: 869.245 К 4 с.

Дністер уділяє рікрічно з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі цілі — на церкви, бурєи, шкколи і т. д. — До кінця року 1901 уділено 8.840 К.

Інформацій в справах позичок уділяють агенти і Дирекция.

Поїзд		до Львова		зі Львова	
всп.	особ.				
приходять о годині				відходять о годині	
6:10		з Кракова, Берлина, Варшави, Відня		6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
6:20		з Чернівців (Ішкан, Галицьку), Гусятина		6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний
6:46		з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.		6:43	» » дв. Підзамче
7:45		в Янова		6:55	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
7:49		з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
8:03		на дв. головний		2:55	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)
8:10		з Лавочного (Пешту) Катуша, Сянока		9:00	до Янова
8:15		з Сокаля, Рави рускої		9:15	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підв.
8:50	1:35	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина		9:25	до Сокаля, Белая, Рави рускої і Любачова
11:45		з Ряшова, Любачова, Самбора		9:42	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
11:55		зі Станиславова (Кересмеє, Потутор)		2:40	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
12:55		в Янова		10:25	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.
1:10		зі Скольного, Калуша, Хирова а в Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		1:25	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
3:14		з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)		2:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
4:40		зі Самбора, Борислава, Стрия		3:15	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.
5:11	2:20	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підв.		3:26	до Ряшева, Хирова, Любачова
5:35	2:35	» » на дв. голов.		3:30	
5:50		з Кракова			
5:50	1:45	з Чернівців, Ішкан			
5:40		з Сокаля, Белая і Любачова			
6:00					
Ніч					
7:36		з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)		12:45	до Станиславова
8:50		з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9:41		з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно
9:20		з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)		6:35	до Лавочного (Пешту) Катуша, Хирова
9:50	8:40	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розадова		7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний
9:40	2:31	з Чернівців, Букарешту,		7:32	дворець Підзамче
10:20	12:15	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:25	до Сокаля і Рави рускої
10:20		з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підв.		7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
10:02		» » на дв. голов.		9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
3:12		з Підволочиск Кошчиньє на дв. Підзамче		10:30	до Чернівців і Ішкан
3:35		» » на дворець головний		11:00	до Кракова, Відня, Варшави
				11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
				11:32	» » дв. Підв.
				4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
				4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пєра нічна числїть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскїй різниця ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті выдають білєти іади: Звичайні білєти агенція часописки Ст. І. Соколовского в пасажи Гаєсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади іади і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Красівських ч. 3. в подвір'ю, сходи П. дєрї ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).